



C/2024/6924

25.11.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Austria) w dniu 16 września 2024 r. – F.XXX K.XXX/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl**

(Sprawa C-596/24, Hama ⁽¹⁾)

(C/2024/6924)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: F.XXX K.XXX

Druga strona postępowania: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95/EU ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że możliwość uiszczenia przewidzianej prawem państwa pochodzenia opłaty, która faktycznie zwalniałaby z obowiązku odbycia służby wojskowej w rozumieniu tego przepisu, wyklucza wystąpienie aktu prześladowania, jeżeli uiszczenie takiej opłaty jest jedynym środkiem do uniknięcia poboru do tej służby wojskowej?
 - 1.a. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie prejudycjalne pierwsze: Czy art. 9 ust. 2 lit. e) dyrektywy 2011/95 należy interpretować w ten sposób, że możliwość uiszczenia przewidzianej prawem państwa pochodzenia opłaty, która zwalniałaby obywateli mieszkających za granicą z obowiązku odbycia służby wojskowej w państwie pochodzenia, wyklucza wystąpienie aktu prześladowania, jeżeli uiszczenie takiej opłaty jest jedynym środkiem do uniknięcia poboru do tej służby wojskowej po powrocie do państwa pochodzenia, a opłata ta jest obliczana na podstawie liczby lat spędzonych za granicą, przy czym należy uiścić 10 000 USD za jeden rok, 9 000 USD za dwa lata, 8 000 USD za trzy lata i 7 000 USD za cztery lata spędzone za granicą oraz opłatę w wysokości 200 USD za każdy kolejny rok?
 - 1.b. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie prejudycjalne pierwsze: Czy również art. 9 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2011/95/UE należy interpretować w ten sposób, że możliwość uiszczenia przewidzianej prawem państwa pochodzenia opłaty, która faktycznie zwalniałaby z obowiązku odbycia służby wojskowej, wyklucza wystąpienie aktu prześladowania, jeżeli uiszczenie takiej opłaty jest jedynym środkiem do uniknięcia poboru do tej służby wojskowej?
2. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej przynajmniej na pytanie prejudycjalne pierwsze: Czy art. 9 ust. 2 lit. e) i – o ile na pytanie pierwsze lit. b) należy udzielić odpowiedzi twierdzącej – lit. c) w związku z art. 4 ust. 3 lit. b) i c) dyrektywy 2011/95 należy interpretować w ten sposób, że możliwość uiszczenia przewidzianej prawem państwa pochodzenia opłaty, która faktycznie zwalniałaby wnioskodawcę z obowiązku odbycia służby wojskowej, nie wyklucza wystąpienia aktu prześladowania, jeżeli wnioskodawca w rozumieniu art. 2 lit. i) tej dyrektywy ma idee religijne lub moralne albo opinie, poglądy lub przekonania polityczne, na podstawie których nie chce uiścić tej opłaty?

⁽¹⁾ Niniejszej sprawie została nadana fikcyjna nazwa. Nie odpowiada ona rzeczywistej nazwie ani rzeczywistemu nazwisku żadnej ze stron postępowania.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (wersja przekształcona) (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

3. W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej przynajmniej na pytanie prejudycjalne pierwsze: Czy art. 9 ust. 2 lit. e) i – o ile na pytanie pierwsze lit. b) należy udzielić odpowiedzi twierdzącej – lit. c) w związku z art. 4 ust. 3 lit. a) i art. 5 ust. 1 dyrektywy 2011/95 oraz art. 46 ust. 3 dyrektywy 2013/32⁽³⁾ należy interpretować w ten sposób, że pytanie, czy możliwość uiszczenia przewidzianej prawem państwa pochodzenia opłaty, która faktycznie zwalniałaby z obowiązku odbycia służby wojskowej, wyklucza wystąpienie aktu prześladowania, zależy od momentu wydania decyzji administracyjnej w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej lub od momentu wydania przez sąd orzeczenia w przedmiocie środka zaskarżenia od decyzji administracyjnej w przedmiocie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej?
4. Czy przepisy prawa Unii zawarte w rozporządzeniu (UE) nr 36/2012⁽⁴⁾ w jego aktualnie obowiązującej wersji stoją na przeszkodzie przyjęciu, że możliwość uiszczenia przewidzianej przez prawo syryjskie opłaty, która zwalniałaby obywateli syryjskich mieszkających za granicą z obowiązku odbycia służby wojskowej w państwie pochodzenia, wyklucza wystąpienie aktu prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 2 lit. e) lub c) dyrektywy 2011/95, w sytuacji gdy uiszczenie takiej opłaty jest jedynym środkiem do uniknięcia poboru do tej służby wojskowej po powrocie do Syrii, a opłata ta jest obliczana na podstawie liczby lat spędzonych za granicą, przy czym należy uiścić 10 000 USD za jeden rok, 9 000 USD za dwa lata, 8 000 USD za trzy lata i 7 000 USD za cztery lata spędzone za granicą oraz opłatę w wysokości 200 USD za każdy kolejny rok?

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/32/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wspólnych procedur udzielania i cofania ochrony międzynarodowej (przekształcenie) (Dz.U. 2013, L 180, s. 60).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. 2012, L 16, s. 1).